

TÖHNÄ

4•1984

PYKÄLIÄ

TV-sarjassa Hill Street Blues on jokaisen jakson alussa esiintyvä vanha poliisikouluttaja ehdoton ihanteeni. Hän on saattanut jopa vaikuttaa kirjalliseen ilmaisuuni. Asiaan:

21 Jäsenmaksujen maksaminen on olennaista toiminnallemme. Saamme avustuksia niiden osoittaman jäsenmäärän mukaan, saamme äänestää piirin kokouksissa virallisen jäsenmäärämme mukaan yms, yms. On tietysti mukavaa, että uusia ihmisiä lähtee mukaan kesken vuoden, ja jos on ensimmäistä kertaa katsomassa, mitä ne siellä partiossa oikein tekevät, ei tarvitse hätäillä jäsenmaksunsa kanssa, mutta pitempään jäsenmaksunsa maksamatta jättävä jätää tahtomattaan lippukuntamme voimavaroja. Ainakin yhtä tärkeä asia on jäsenvakuutuksen tuoma turvallisuus: jäsenmaksun maksaneet on kaikissa partiotaapahtumissa vakuutettu. Turvallisuusohjeiden mukaan retkille tms. ei saisi edes osallistua, jos ei ole vakuutettu.

22 Tämä on jo mukavampaa tekstiä. Eräänlainen hyvä uutinen. Seuraava TÖHNÄ kolahtaa joskus helmikuussa ikiomaan postiluokkuunne, eli sitä ei enää tarvitse muistaa ottaa koloilta. Tähän siirrytään ennenkaikkea niiden jäsentemme takia, jotka eivät enää käy säännöllisesti koloilla, mutta haluavat silti pysyä toiminnassa mukana. Koko hommassa on vain yksi "mutta", postituskin maksaa. Jos saisimme jokaisen Töhnän takasivulle mainoksen, olisi postituksen aiheuttamat lisäkulut katettu. Yrittäkää kysyä, jos vaikka vanhemmista joillakuilla olisi sopivia suhteita.

JA HEI, OLETTE PARTIOLAISIA JOULURUUHKASSAKINI!

Vesa

TÖHNÄ NO 4/1984

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄKÄVIJÄT R.Y.

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen

Avustaneet tässä numerossa: Maija, Makke, Pia, Lettu, Figu, Molski, Vesa

Seuraava TÖHNÄ ilmestyy helmikuussa.

Miilun ilmoittautumisaika on sitten onnellisesti ohi. Miltei kaikki lähtijät kuitenkin heräsivät vasta sen viimeisinä päivinä ja jotkut vielä paljon myöhemminkin. Jo enakkoon huomautan, että toisen maksuerän kanssa ei sitten myöhästellä!

Yhteensä meitä on lähdössä kolmisenkymmentä, joista vain kolme työleirin puolelle. Saa nähdä miten meille käy niiden paljonpuhuttujen kiintiöiden kanssa. Ei kuitenkaan huolehdi asiasta ennen aikojaan, sillä ainakin kaikki paperit ovat nyt kunnossa.

Luettuani 2 PJ-lehteä ja yhden Partion, jotka kaikki olivat aivan täynnä Miilu-asiaa, en oikein tiedä, mitä siihen enää voisi lisätä. Aikomuksenamme (leirilippukunnan johdon) on pitää jonkinlainen ennakkotapaaminen, jossa voidaan jutella kaikesta leiriin liittyvästä ja vaikka vähän suunnitella etukäteen jotain jäynää.

Seuraavassa Töhnässä, ensi vuoden puolella, tulee sitten lisää tietoa, kunhan piirikin saa materiaalin postitettua (postia piti tulla jo marraskuussa, taitaa olla pikkujoulu-kiireitä seilläkin päin).

Neko

Kasilla kopioimme taas karttaa ja varsinaisena tehtävänä oli aamujumppa yhdistettynä aamupesuun. Eli viitoitettua reittiä pitkin saimme, ^{joen} puolelta puolelle. Välillä kahlaten, välillä kiviä tai tukkia pitkin ja tietysti myös joen yli flengattiin enemmän ja vähemmän Tarzanmaisesti köyden kanssa. Useimilla flengaus päättyi keskelle jokea...mutta mitäs pienistä, housut kuivuivat seuraavalle rastille mennessä, joka oli 9.

Tällä puettiin yksi vartion jäsenistä metsurin varusteisiin, joka meidän kohdalta onnistui ihan hyvin, ainakin päällisin puolin, tiedä sitä sitten käytännössä.

Tältä jatkoimme matkaa 9B:lle ja tämä väli oli ainoa jolloinka hortoiliimme vähän aikaa suunnasta tietämättöminä, mutta löytyi se rasti lopulta. Tällä saimme kasan pelikortteja, joista piti muodostaa ruudukko, josta tuli mahdollisimman hyvät pokernisteet.

Rasti 10, joka oli viimeinen sisälsi ensiapua. Tällä piti kuljettaa 2 henkilöä, joista toinen oli loukannut selkensä, suojan metsäalon tieltä. Tältä alkoi myös kiritaival, joka ajan puolesta meni ihan hyvin...mutta reitti vain oli väärä. Maalissa oli ruokatarjoilu ja sauna, jonka jälkeen lähdimme kotiin.

Kaiken kaikkiaan kilpailu oli kiva ja hyvin järjestetty ja ilmakein oli hyvä...jalat vaan oli sen jälkeen monta päivää kipeät.

Matka

MARCO POLO MATKA KIINAAN

eli lippukunnan syysretki 8.-9.9

Marco Polo ja me jätimme Venetsian kello 9.00 lauantai-aamuna kulkien kamelikaravaanin sijasta yksinkertaisemmin tilausbussilla. Retkikuntaan kuului yhteensä 35 innokasta tutkimusretkeilijää.

Saavutettuamme matkan ensimmäisen välietapin sivistuneen maailman reunalla, pysähdyimme ja opettelimme hieman Kiinan kieltä ja maantiedettä.

Ruokailun jälkeen matka jatkui: Kiinan rajalle saapu-essamme pysähdyimme taas ja valmistimme asiallisessa pukeutumisessa tarpeellisen aurinkohatun ja syömäpuikot autiomaataivalta varten.

Seuraavana ruokana saimmekin sitten aitokiinalaisia liha-pullia, riisiä ja kaalisalaattia, jotka jokainen osasi pistellä poskeensa oikealla puikko-otteella, vaikka alussa vähän kankeastikin.

Ruokailun jälkeen oli edessä matkamme vaikein osuus: Gobin autiomaan ylitys. Rosvot kuitenkin onnistuivat ryöväämään Kublai-kaanin antaman kultalautasen, johon oli kaiverrettu kehoitus auttaa meitä retkellämme. Melkein puolentoistatunnin metsässä juoksentelun jälkeen saimme kultalautasen kuitenkin takaisin ja pääsimme vihdoin perille suurkaanin hoviin.

Illalla hovissa pidettiin mahtavat juhlat joissa oli tarjolla upeita ruokia ja juoma virtasi. Kaani oli myös järjestänyt paljon ohjelmaa ilahduttamaan vieraitaan.

Sunnuntaiaamun valjetessa kosteana mutta harmaana pääsimme puolustamaan Kiinaa vaeltavia mongolivalloittajia vastaan Kiinan muurilla ja osallistumaan suuriin sumo-painikilpailuihin joiden tähtinä esiintyivät mm. Hurja-Magnus ja Raivoisa Risto.

Kauppamies-Komppi oli vielä järjestänyt meille mahdollisuuden tutustua eri teelaatuihin ja maistellen vertailla niitä.

Ja kun siivouskin oli jo tehty, saatoimme palata Venetsiaan kuka väsyneenä, kuka vielä paljon väsyneenpä.

wega

更

男

手

お

洗

所

PUNKKU=ESPOON PUNANEN

Syksyn paras asia (lukuunottamatta päätoimittajan syntymäpäivää) ESPOON PUNANEN on taasen takana. Tänä vuonna oli metsässä yhteensä vain viisi TapMelais-vartiota, punaisessa Kuivat, Shakaalit ja Alte Kameraden, harmaassa Wiipurin Nopeat ja keltaisessa sarjassa Anonimo. Siniseen sarjaan ei tänä vuonna löytynyt vartiota.

Seuraavana Marko "MAKKE" Tammivuoren näkemys skabasta:

Aamu valkeni harmaana vettä sataen Luukin pohjoispuolella Punkun lähdössä. Alkurituaalien jälkeen päästiin lähtötävän kimppuun, se oli fortuna-peli. Syntyi kaiken näköisiä luonnoksia yhteensä 64 kpl. Seuraavaksi olivat pisterastit. Vartiot jättivät rinkkansa lähtöön ja aloittivat kierroksen. Puuttuvasta rastista sakotettiin peräti 30 min sakolla.

Eri maiden rahojen järjestämisen arvojärjestykseen ja hiekkamäärän arvioinnin jälkeen päästiin rastille 3, jossa oli varsinainen palikkatesti. Viisi klekkorullaa täytyi siirtää tikusta toiseen tiettyjen sääntöjen mukaan. Ainoastaan yksi vartio punaisesta sarjasta onnistui.

Spagetin merimiessolmu ja hiihto olivat tehtäviä ennen yörastia. Se oli todella huonossa paikassa, avohakkuualueella. Kun laavun paikka oli vihdoinkin löytynyt, alkoi safkan valmistus, yötehtävän teko, jubailu ja yleinen hauskanpito.

Sunnuntaiamu valkeni vielä kehnompana kuin edellinen päivä. Ensimmäisellä rastilla oli puujaloilla kävelyä, sitten rastilla 9 juoksurata jonka jälkeen ammuttiin lutkulla peltiämpäreihin.

Partiolupaus- ja viestitusrastien jälkeen oli vuorossa EA. Uhrilla oli "tikku" jalassa joka olisi pitänyt tukea donitsilla ja siirtää potilas turvaan. Matka jatkui kohti viimeisiä rasteja ja maalia. Rastilla 13. vartioiden täytyi tunnistaa eri jauholajeja, mikä otti koviin. Viimeisellä rastilla tunnistettiin tv-ohjelmia niiden tunnusmusiikkien perusteella.

Viimeinen tehtävä oli kiri. Maaliin saapumisen jälkeen saunaan ja kotiin nukkumaan. Kilpailu oli mielestäni hyvin onnistunut, paitsi sää pilasi osan fiiliksestä.

Tuloksia emme viitsi julkaista, kun lienevät jo jokaisen asianosaisen tiedossa. Täytyy vain sanoa, että suhteessa kilpailijoiden määrään saavutukset olivat tosi hyviä.

Makke

Ja niinhän siinä kävi: seuraavan Espoon Punasen järjestää TapMe yhdessä Kelotyttyjen kanssa. Itse asissa suunnittelu on jo aloitettu. Kilpailun johtajana Stubunk KeTy:stä, järjestelysihteerinä Liru, tehtäväpäällikkönä Masi ...

KARHUNPESÄ

oma kämpppä

Eräässä vuoden 1976 Pikku-Tönnässä, eli lippukuntamme silloisessa tiedotuslehdykäisessä, todettiin: "oman kämpän saaminen on yhä yksi lippukuntamme päätavoitteista ja sen eteen olemme valmiit myös tekemään työtä." Vanhenpainneuvosto saatiin kämpppäprojektiin aktiivisesti mukaan ja se tekikin valtavasti työtä etsiessään meille sopivaa taloa ja tehdessään tarpeellisia rahoitusjärjestelyjä.

9.6.1977 allekirjoitti Ilkka Niemi lippukunnan nimenkirjoittajana kauppukirjan, jossa Tapiolan Metsänkävijät ostavat maanviljelijä Jaakko Antti Kempiltä Koivisto-nimisen tilan RNo 176 Lopella, hintaan 48 000 mk. Tästä oli lainaa, jonka saimme edullisesti 10 vuoden maksuajalla HSSP Pohjantorin konttorista, 35 000 mk. Lainan takasivat 10 lippukuntamme vanhempaa.

kunnostusta

Talon kunnostus alkoi: seiniltä revittiin jopa seitsemän kerrosta vanhoja tapetteja ja nauloja kilokaupalla. Romua ja roskaa kärrättiin kaatopaikalle monta autokuormallista, siivottiin ja maalattiin. Talon viralliset avajaiset pidettiin 25.9. -77.

Karhundesän silloinen kalustus ei juuri antanut aihetta hurraa- huutoihin: pari vanhaa tuolia ja pöytää, radio ja kasoittain vanhoja lehtiä. Vuoden -79 aikana suunniteltiin ja rakennettiin uudet kalusteet. Niiden teossa olivat erityisenä apuna käsityönopeettajaopiston tytöt, jotka valmistivat tekstiilit, jotka muuten ovat erinomaisessa kunnossa vieläkin. Tärkeä parannus oli myös ulkovessa, joka nousi lahjoituksena tarjoamaan helpotusta sadoille tuleville retkeilijöille.

käytössä kuluu

11.11 vietettiin kunnostuksen etappijuhlaa, joka oli samalla kämpän tulikoe, josta se selvisi yhden ikkunan särkymisellä. Niitä on sittemmin särkynyt aika monta, ja Karhundesälle suuntautuneet talkooretkeet ovatkin lähinnä pyrkineet pitämään taloa kunnossa, eli viime aikoina ei juuri mitään uutta ole saatu aikaan. Tämä johtuu ehkä siitä, että aktiivisesti kunnostusta alkuaikoina tehneet nuoret ovat lähteneet, kuka minnekin, ja nuoremmilla on ollut kylliksi työtä lippukunnan pyörittämisessä.

meiltä ei hommat lopu

Nyt alkaa voimia ehkä taasen löytyä ja ohjelmassa on ainakin:

- kaivo: vesihuolto aiheuttaa tälläisenään liian paljon vaivaa sekä johtajistolle että naapurin mummulle
- jätehuollon järjestäminen eli mitä teemme niille roskille joita ei voi polttaa
- katon korjaus
- savupiipun tarkastaminen ja mahdolliset korjaukset: tämä on tärkeää jo ihan turvallisuussyistä
- keittiön kunnostaminen: tiskaaminen ja muukin ruoanlaitto on saatava mukavaksi ja helpoksi

vuonna 2000

Sitten on tietenkin niitä suuria suunnitelmia:

- ullakon kunnostaminen käyttöön eli sisäkaton ja lattian rakentaminen, tämä toisi n. 30 uutta makuupaikkaa lämpimäksi ajaksi (tai lämpimille makuupusseille) tai tilaa voitaisiin käyttää varastona
- sauna: tällä hetkellä saamme käyttää naapurin saunaa, mutta se ei ole kovin hyvässä kunnossa eikä suuremmalle porukalle tarpeeksi suuri
- oma tekojärvi ...

Aikomuksena ei ole sentään tehdä Karhundesästä hotellia, vaan mukava ja kodikas partiokämpä, LIPPUKUNTAMME KOTI!

TÄMÄ EI OLE TOTTA. Osaamme mekin olla keltaisia! Tästä miltei elävä todiste on raportti maantien yöstä eli MITÄ 4 RÄTTI-VÄSYNYTTÄ VARTIONJOHTAJAA PYSTYY SAAMAAN PAPERILLE HETI RETKEN JÄLKEEN?

[illegible]

VARTIOLAISTEN
RETKI LOPELLLE 26.-28.10

LAUNATAINÄ SAUKKI HERÄSIVÄT PIRTEINÄ AAMUPUUROLLE.
OHJELMASSA SEURASI TÄMPEN VARTIOLAISTEN VAALEAN VIHREÄN
SARJAN PT-SKABA.

LOPPUPÄIVÄ SUJUI RUNSAAN OHJELMAN MERKEISSÄ: JÄISTÄ
PELASTAUTUMISTA, ETSINTÄ HARAVOINTI HARJOITUS, VÄLTÄMÄTTÖMIEN
TYÖKALUJEN HARJOITUSTA KÄYTÄNNÖSSÄ, PIMEÄSSÄ KIRKKISTA
FIKKAREIDEN KANSSA JNE.

SYDÄNYÖLLÄ PARAS RETKIKASTE MEISMUISTIIN VAIKKA JOHTAJIEN
VOIMAVARAT JOUTUIVATKIN KOETUKSELLE
(YÖUNTA 2h)

SADETTA MUTTA TAPMELAISET EIVÄT OLE TEHTY SOKERISTA JA
PALLOPELI SUJUI.

HENGEN PELASTUSTA, SIIVOUSTA JA KOTIIN

Pia, Lettu, Figu, Molski

[illegible]

Kuten kenties huomasitte, siinä ei predikaateilla eikä paljon subjekteillakaan mässäilty, ja silti teksti oli paikkapaikoin miltei ymmärrettävää. Kirjoittakaa kaikki kynnelle kykenevät partiotapahtumista Töhnään, toimitus kyllä viilaa kieliasua jos haluatte.

Tämän vuotinen kilpailu käytiin lähellä Mäntsälää, Herman Onkimaan kylän ympäristössä. Kilpailu alkoi lauantaina klo 9.00 punasen ja sinisen sarjan osalta ja klo 12.00 ruskean ja harmaan osalta. Tämä juttu harmaasta sarjasta, jossa hump-paajina oli Masi, Liru ja Maija.

Saavuimme paikalle vähän ennen ilmottautumisajan päättymistä ja siinä sitten odottelimme n. puoli tuntia kilpailun alkamista.

Lähtötehtävät tarvikkeet olivat iso koivupölkkö, narua ja rautalankaa ja näistä oli tarkoitus tehdä ammunnat. Aikaa oli pari tuntia ja siinä ajassa ne valmistuivatkin allekirjoittaneen katsellessa vieressä, kuinka se niiltä sujui jotka osaa ja välillä roskia keräillen. Löhdössä saimme myös pussillisen kuivia herneitä, joista olisi tarkoitus yörastilla keittää hernekeittoa.

Ensimmäiselle rastille oli kreppari viitotus ja täällä tehtävä oli pistesuunnistus. Jakaannuimme kahtia ja suurin osa rasteista löytyi, mutta aikaa kului.

Kolmosrastille pääsi melkein koko matkan tietä pitkin, joten siinä ei ollut mitään hankaluuksia. Kolmosen tehtävä oli kullanhuuhtonta eli hiekkapussillisesta piti huuhtoa kultahippuja, jotka tällä kertaa olivat pieniä metallilangen palasia. Huuhtomisen jälkeen saimme uuden kartan, jonka kopioimme seuraavat rastit ja kielletyn alueen, joka piti kiertää (tulikohan kierrettyä???)

Nelosella tehtävänä oli tunnistaa 10 vanhaa työkalua ja kertoa niiden käyttö. Tunnistamisen jälkeen siirryimme rantaan, jossa piti veneen kanssa uittaa tukki poijun ympäri. Viitoselle mennessä maasto muuttui vähän vaikea kulkuisammaksi. Rastitehtävä täällä oli taas kaksosanen. Ensiksi ammuimme jouskarilla, joka ei tainnut sujua kaiken sääntöjen mukaisesti, mutta ei se mitään, jotkut nuolet löysivät maalitaulun. Ampumisen jälkeen keitimme kahvia, josta rasti mies maistoi osan ja lopun joimme itse. Taisi rastimies-raukalle tulla mahanpuruja ylettömän kahvinjuonnin seurauksena... Kuutoselle mentäessä alkoi hämärtä ja ilmakaan ei ollut enää yhtä lämmin kuin aikaisemmin. Kuutosen tehtävä oli tynnyrin pyöritys. Tynnyrin päällä juostiin jokainen vuorollaan edestakas tietä pitkin viiden minuutin ajan. Tämän jälkeen saimme taas uuden kartan ja kaivoimme otsalamput esiin, koska oli jo ihan pimeää.

Seuraava rasti oli 7A ja täällä oli tehtävänä ommella kangaspalaseen nappi ja napinläpi ja paikata palkeenkieli ja parsia reikää. Suurin osa ajasta meni ompelutarvikkeiden esiin kaivamiseen ja langan neulaan pujottamiseen. 7A:ta jatkoimme matkaa 7B:lle, jossa joimme mukillisen kuumaa mehua ja kopioimme karttaan yösuunnistuksen rastit... jotka jäivät hakematta lukuunottamatta yhtä, joka eksyi tiellemme mennessämme suoraan yörastille. Täällä olimme neljäs sinne saapunut harmaan sarjan vartio. Ei siinä muuta kuin laavu pystyyn ja itse kävin heti nukkumaan. Masista ja Lirusta ei tietoa. Yötehtävänä hernekeiton keittämisen ohella oli jänisräikän teko, jotka molemmat jäivät meidän osalta tekemättä. Näistä päätellen joiltakin jänisräikän teko onnistui. Aamulla ylös noustiin kuuden aikaan ja lähtö oli vähän jälkeen seitsemän, mutta se myöhästyi n. 20 min. Ensimmäinen tehtävä oli sokkosuunnistus, joka jäi suunnistamatta mennessämme suoraan rastille kahdeksan.

Luokitellut ilmoitukset

Tämä on kahdeskymmenesyhdeksäs Töhnä sitten vuoden 1977, jolloin siirryttiin "PIKKU-TÖHNÄ" monistenipuista oikeaan lehteen. Töhnä 1/1985 tuleeekin sitten olemaan juhlanumero, kun vielä siirrytään postin kautta tapahtuvaan jakeluunkin!

Päätoimittaja, kun valitettavasti kuuluu niihin, jotka kaksi lukua nähtyään eivät voi olla laskematta niillä jotain, on tällä kertaa tutkinut lippukuntamme osallistumisprosentteja.

Lippukuntamme jäsenmäärä on nykyään 124 henkilöä, joista tyttöjä 56 ja poikia 68. Aika mukavia lukuja, eikö totta.

Todellisuudessa meitä on ainakin 125, sillä nämä kovin monimutkaiset jäsenmaksukaavavakkeet ylittävät mm. Molski Henrikssonin kyvyt.

Verrattuna takavuosien lukuihin, jotka saattoivat nousta neljänellekin sadalle, se ei tietysti ole mitään niin mahtavaa, mutta luulen, että sisäisesti olemme nykyään yhtenäisempiä.

Aktiivisesti mukana toiminnassa lienee n. 75% jäsenistöstä. Itse laskin tuntevani 40% noin niinkun paremmin. Syysretkelle, jolle olin haaveillut mahtavaa osanottoa, sain mukaan 28%. Vikaa oli kenties ajankohdassa, sillä jopa neuvostojen omilla retkillä on usein mukana saman verran kansaa.

Näin vaan pienellä:
HYVÄÄ JOULUA lukijoillemme!

Tuo kaupallinen jouluhössötys kun ei meitä saa mukaansa.

Lippukunnan kalustonhoitaja Vesa Karjalainen on osoittanut suurta mielenkiintoa lippukuntamme kalustoa kohtaan. Siitä jotakin tietäviä pyydetään ottaamaan häneen yhteyttä esim. puhelimitse n. 464 974 tai peräti itse viemään tavarat hänelle osoitteeseen
Louhentie 1 E 17

Antti Pulkkinen, jonka monet varmaan muistavat erittäin aktiivisena TapMe:laisena, on mennyt naimisiin.
Myöhästyneet onnittelut!

Lippukuntamme ylimääräisten rahavarojen sijoittamista sveitsiläisille pankkitileille on tullut ohjailemaan Schweizer Pfadfinderbund:n valtuuttaneuvoja Helen Wagner.

Onnistuin saamaan häneltä salamahaastattelun helikopterissa matkalla Karhunpesälle.
K: Mikä on päämääräsi elämässä?
V: Maailmanpankin pääjohtaja
K: Mitä harrastat?
V: Vuorikiipeilyä, sekä taval-lisilla- että rahavuorilla
K: Mikä on seuraava tehtäväsi?
V: Olen saanut tarjouksia molemmilta suurvalloilta, mutten ole vielä päättänyt. Jokatapauksessa se tulee olemaan tähän verrattuna helppo homma.

Olen juuri lyönyt yhden henkilökohtaisen ennätykseni: tämä töhnä valmistui klo 19.39, eli suorastaan ihmisten aikaan.

MYYJÄISET

Kuten useimmat ovat varmaan jo hämmentyneinä huomanneet, ei 1. joulukuuta suinkaan ole sunnuntai, kuten tulin myyjäis-tiedotteessa väittäneeksi. Tämä sinänsä ikävä erehdys ei kuitenkaan muuta sitä tosiseikkaa että 1. joulukuuta, lauantaina, osallistumme myyjäisiin Tapiolan kirkolla ja tarvitsemme sinne paljon, paljon myytävää:

Tavaroita vastaanotetaan seuraavasti: (nämä asiat oli oikein myös siinä tiedotteessa)

KEIJUNIIITYNTIEN KOLOLLA:

ke 28.11 klo 18-20

pe 30.11 klo 18-20

HAKALEHDON KOLOLLA:

ma 26.11 klo 17.30-19.30

pe 30.11 klo 18-20

sekä lisäksi kokousten aikana ja sitten itse myyjäisissä

TULKAA KAIKKI MYYJÄISIINI

Seuraa jatkoa huippusarjaamme

"PÖYTÄKIRJOJA"

Nyt on vuorossa VJN eli vartionjohtajaneuvosto, jota johtaa Markus "Molski" Henriksson. Molskin saapi kiinni puhelimella numerosta 523 863.

Kokous jota raportti koskee, taisi olla toinen tänä syksynä. Ja mitä he saivat aikaiseksi?

1. Tarkistettiin vartiolaisten luettelot
2. Tarkistettiin lehtien tarve ja saatavuus (nämä ovat johtajien tiedotuslehtiä)
3. Puhuttiin syysretkestä
4. ja Espoon Punasesta
5. Tarkistettiin suorituskirjojen tarve ja hankkiminen
6. Puhuttiin VJ kurssista
7. Sovittiin kokoontumisajoista tulevaisuudessa

VJN on siis lähinnä tiedotus- ja suunnitteluelin. Tekemistä riittää kyllä!

Tämä sivu on
niin kovin, kovin
tyhjän tuntuinen
kun kukaan ei hanki
MAINOKSIA.